

Zpravodaj ombudsmana

4/2024

Úvodní slovo

Milé čtenářky, milí čtenáři,

vítejte u dalšího vydání Zpravodaje ombudsmana. Snad ho čtete na místě s příjemnou teplotou nebo alespoň u vody. Jako vždy v něm najdete výběr toho, čím se ombudsman zabýval v poslední době. Například jsme navrhli Ústavnímu soudu, aby zrušil vyhlášku jedné obce k výjimkám z nočního klidu. To není věc, kterou bychom dělali často. Zkoumali jsme, jak fungují rozkladové komise na ministerstvech. A v jednom příspěvku shrnujeme naše zkušenosti s veřejnými opatrovníky.

Přejeme příjemné čtení. Budeme se těšit u dalšího zpravodaje za dva měsíce.

Tým Kanceláře veřejného ochránce práv

Pomohli jsme napravit chybu úřadu

Poskytovatel zdravotních služeb se musí dozvědět, proč nezíská smlouvu se zdravotní pojišťovnou ([15398/2022/VOP](#))

Zdravotní pojišťovny musejí pacientům (svým pojištěncům) zajistit zdravotní služby hrazené z veřejného zdravotního pojištění. Proto uzavírají smlouvy s poskytovateli těchto služeb. Uzavření smlouvy musí doporučit komise ve výběrovém řízení, které pořádá krajský úřad. Pokud uchazeč neuspěje, musí mu krajský úřad sdělit důvod, aby se příště mohl lépe připravit, nebo upustil od marné snahy.

Stěžovatel poskytuje převozy sanitkou. Do výběrového řízení se přihlásil již několikrát. Nikdy neuspěl a krajský úřad mu nesdělil důvod.

Podrobně jsme vysvětlili pravidla pro postup výběrové komise i krajského úřadu jako pořadatele výběrového řízení. Krajský úřad nám slíbil, že příště uchazečům alespoň stručně vysvětlí, proč komise nedoporučila uzavření smlouvy.

Veřejní opatrovníci většinou o opatrované pečují řádně

Lidé, kteří se nezvládnou starat o své právní záležitosti, mohou mít opatrovníka, který jim s tím pomůže. Opatrovníka pak dostane každý, koho soud omezí ve svéprávnosti. Veřejného opatrovníka má ten, komu opatrovníka dělá obec. Opatrovníci musejí dodržovat určitá pravidla.

Nedávno jsme prověřovali několik stížností na veřejné opatrovníky. Zjistili jsme, že většinou jednají správně:

- Zajímají se o opatrované a vídají se s nimi pravidelně podle potřeb opatrovaných a možností opatrovníka. ([5294/2023/VOP](#), [5682/2023/VOP](#))
- Respektují opatrované, vyslechnou si jejich názor a řeknou jim vše, co potřebují. ([5198/2023/VOP](#))

- Opatrovaným dávají více peněz, než určil soud, pokud opatrovaní mají dost peněz a neublíží si nakládáním s vyšší částkou. ([5294/2023/VOP](#), [5682/2023/VOP](#))

Výjimkou jsou systémová selhání, například když má pracovník obce na starost tolik opatrovaných (někdy i vyšší desítky), že nemůže řádně pečovat o všechny.

Někdy se nám také nepodaří zjistit, co se skutečně stalo. Například když si opatrovaný stěžoval, že byl opatrovník arogantní ([4834/2023/VOP](#)) nebo se mu vkrádá do bytu a ničí jeho zařízení ([5198/2023/VOP](#)).

Zkušenosti samotných obcí s veřejným opatrovnictvím jsme zjišťovali již v roce 2021 ([OZP/54/2020](#)).

Znalkyně nemůže na základě podkladů dojít přesně k opačnému závěru ([2699/2023/VOP](#))

Znalci musí vykonávat znaleckou činnost řádně (s náležitou odbornou péčí). Za svou práci se zodpovídají i po ukončení znalecké činnosti.

Stěžovatelka upozornila Ministerstvo spravedlnosti na nesprávný postup soudní znalkyně. Ta měla popsat následky pracovního úrazu stěžovatelky. Podle znalkyně stěžovatelka mohla vykonávat své původní povolání. Její závěr vycházel také ze dvou lékařských posudků, které ale tvrdily přesný opak. Ministerstvo nejprve nijak nereagovalo. Po delší době podnět stěžovatelky odložilo s tím, že znalecký posudek byl v pořádku.

Ministerstvo jsme upozornili na nesrovnalosti ve znaleckém posudku. To znovu prověřilo podnět stěžovatelky a vyslechlo znalkyni, která již ukončila znaleckou činnost. Ministerstvo jí nakonec uložilo pokutu, protože vydala znalecký posudek, jehož závěr byl ovlivněn ověřitelně zcela nepravdivým tvrzením. Na něm navíc znalkyně trvala i s odstupem času.

Pomohli jsme otci, aby získal ošetřovné při péči o dítě za dobu, kdy byla jeho družka v nemocnici ([144/2024/VOP](#))

Podpůrčí doba u ošetřovného činí nejdéle 9 kalendářních dnů. Pokud potřeba péče bezprostředně navazuje na předchozí potřebu péče o stejného člověka nebo se s ní překrývá, považuje se za pokračování předchozí potřeby péče.

Muž namítal, že mu okresní správa sociálního zabezpečení vyplatila nízké ošetřovné za dobu, kdy pečoval o svého malého syna, protože jeho matka byla v nemocnici. O syna se staral nejprve 6 dní, pak odpracoval celý jeden den, a následně se o něj staral dalších 9 dní, když se jeho matka musela znovu vrátit do nemocnice. Na každé období mu ošetřující lékař vystavil samostatné rozhodnutí o potřebě péče. OSSZ stěžovateli vyplatila ošetřovné za celých 6 dní prvního období, za jeden odpracovaný den a za 2 dny ve druhém období (celkem 9 dní). Péči v obou obdobích totiž považovala za jeden celek.

Vysvětlili jsme OSSZ, že měla stěžovateli vyplatit ošetřovné také za celé druhé období. Druhá potřeba péče nenavazovala na tu předchozí, protože stěžovatel mezi oběma obdobími odpracoval celou pracovní směnu. OSSZ k tomu měla údaj z jeho pracovní docházky. Po našem upozornění nadřízený úřad zrušil rozhodnutí OSSZ, která pak stěžovateli přiznala ošetřovné v požadovaném rozsahu.

Město si nemůže přivlastnit cizí cestu (2820/2023/VOP)

O zařazení cesty do kategorie místních komunikací i o jejím vyřazení rozhoduje obecní úřad (§ 40 odst. 5 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb). Pouze cesty, které jsou ve vlastnictví obce, se mohou stát místní komunikací (§ 9 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb.)

Řešili jsme případ ženy, která po letech zjistila, že městský úřad zařadil mezi místní komunikace nezpevněnou cestu vedoucí po jejím pozemku. Úřad ji o tom neinformoval. Město později provedlo stavební úpravy povrchu cesty. Majitelka požádala městský úřad o vyřazení cesty z kategorie místních komunikací, protože nebyla ve vlastnictví obce. Městský úřad žádost zamítl. Stěžovatelce pak nepomohl ani krajský úřad.

Shledali jsme, že město nebylo vlastníkem cesty, takže ji městský úřad musí vyřadit z kategorie místních komunikací. Ministerstvo dopravy s námi souhlasilo a zrušilo vydaná rozhodnutí. Městský úřad se bude muset případem znovu zabývat.

Vytrvalost se vyplácí. Cizinec se po téměř třech letech dočkal studijního víza (4223/2023/VOP)

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců musí vyzvat žadatele o udělení dlouhodobého víza za účelem studia k odstranění vad žádosti.

Stěžovatel (Maročan) podal v srpnu 2021 žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem studia na vysoké škole. Ministerstvo vnitra neuvěřilo, že se u nás bude vzdělávat, a proto ji zamítlo. Stěžovatel podal Komisi žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza (obdoba odvolání). Ani ta mu nevyhověla. Argumentovala tím, že by se vízum nestihlo vylepit do jeho cestovního dokladu před nástupem do školy. Stěžovatel se nevzdal, a bránil se žalobou u Městského soudu v Praze. Ten shledal, že Komise nemohla použít takovýto důvod pro odmítnutí jeho žádosti. Soud navíc konstatoval, že to byly právě ministerstvo a Komise, kdo zapříčinily průtahy v řízení. Komise v dalším řízení nevyhověla žádosti stěžovatele, s tím že nepředložil dostatečné finanční prostředky. Nepřihlédla totiž k potvrzení marocké banky o zablokované částce, kterou měla postupně vyplácet stěžovateli v průběhu studia.

Shledali jsme, že Komise pochybila, když nevyzvala stěžovatele k odstranění vad žádosti. A to kvůli tomu, že požádal o studijní vízum, na které se vztahuje evropská směrnice 2016/801. Ta stanoví [v článku 34](#) povinnost úřadů vyzvat žadatele k doložení potřebných dokladů. Stejný závěr ostatně vyplývá i z vnitrostátní právní úpravy ([§ 154](#) správního řádu, který výslovně odkazuje na [§ 37](#)). Komise uznala, že pochybila. Přislíbila, že bude v obdobných případech vyzývat žadatele k odstranění vad žádosti, aby předešla tomu, že pro ně bude její rozhodnutí překvapivé. Mimo to nakonec udělila stěžovateli požadované vízum.

Úřady nestíhají řešit nepovolené stavby u Novomlýnských nádrží (2536/2021/VOP a 269/2023/VOP)

Na území jedné obce u vodní nádrže Nové Mlýny v posledních dvaceti letech živelně vyrostly stovky nepovolených staveb. Byly postaveny načerno, zabírají nelegálně zemědělskou půdu, jejich uživatelé odkládají odpadky, kam nemají, a není jasné, jak zneškodňují odpadní vody. Stavební úřad nestíhá včas rozhodovat v řízeních o odstranění těchto staveb. Odbor životního prostředí, který by měl řešit otázky ochrany životního prostředí (např. zábor zemědělské půdy a odpadní vody) v posledních letech neprovedl žádné kontroly na místě.

Stavební úřad se věc snaží řešit navzdory nedostatku zaměstnanců. Zabývali jsme se proto hlavně tím, jak mohou nepovolené stavby systematicky řešit nadřízený krajský úřad a Ministerstvo pro

místní rozvoj. Krajský úřad nám přislíbil, že pověří okolní stavební úřady projednáváním přestupků. Stavební úřad se tak bude moci soustředit na řízení o odstranění staveb.

Ministerstvo začalo připravovat program, v rámci kterého by zapojení právníci poskytovali stavebnímu úřadu právní poradenství. To by podle ministerstva mělo zrychlit projednání nepovolených staveb.

Odbor životního prostředí stále neprovedl žádné kontroly na místě, které nám opakovaně sliboval. Nepředložil ani harmonogram kontrolních prohlídek pro rok 2024, který jsme po něm požadovali.

Pomohli jsme vyjasnit právní úpravu

Pokud pacient není schopen odmítnout zdravotní péči, která ho udrží naživu, musí odmítnutí péče nebo její ukončení schválit soud (9/2023/NZ)

Pokud pacient k životu potřebuje zdravotní péči, která není marná (zbytečná), musí ji dostat (i bez souhlasu), ledaže ji odmítne. Jeho odmítnutí musí být informované (musí dostat informace a vysvětlení) a svobodné (musí se rozhodnout sám). Pokud pacient není takového rozhodnutí schopen (často kvůli svému onemocnění) a dříve takové přání nevyslovil (podle § 38 občanského zákoníku), nemůže tuto péči odmítnout jeho opatrovník, blízcí, ani lékaři. Pokud předpokládají, že by takovou péči odmítl, musejí požádat soud, aby to schválil (podle § 101 občanského zákoníku).

V Psychiatrické nemocnici v Jihlavě pobývá od roku 2016 pacientka s demencí v pokročilém stádiu. Její zdravotní stav se stále zhoršuje. Nyní již jen leží a s okolím se dorozumívá jen křikem. Na její zdravotnické dokumentaci byl nalepený lístek s pokynem „nezachraňovat za každou cenu, rodina si nepřeje [vyjmenované zdravotní úkony]“. To by například znamenalo, že kdyby již nebyla schopna sama polykat, nemocnice by jí do žaludku nezavedla sondu, kterou by ji krmila, a nechala by ji tedy umřít hladu. Pacientka již není schopna vyjádřit svou vůli (odmítnout výživu sondou) a dříve nevyslovila takové přání. Nemocnice vychází z přání rodiny, která uvedla, že by si pacientka nepřála prodlužovat takový život.

Nemocnici jsme vysvětlili, že pacientce musí poskytnout zdravotní péči, kterou potřebuje k životu, tedy, že se nemůže řídit přáním rodiny, ale jedině rozhodnutím soudu. Ani soudy ale pro své rozhodování nemají pravidla, protože české zákony neurčují podmínky pro ukončení zdravotní péče, která udržuje při životě pacienty, kteří tuto péči nemohou odmítnout. Na to jsme upozornili Ministerstvo zdravotnictví. Tato pravidla přitom musejí dodržet právo na život podle článku 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Například jako francouzská úprava (více v rozsudku Evropského soudu pro lidská práva [Lambert proti Francii](#)). Ministerstvo zdravotnictví přislíbilo, že zajistí doplnění pravidel do zákona.

Obec může omezit noční klid i na 32 nocí za rok (16/2023/SZD)

Podle zákona trvá noční klid od 22 do 6 hodin. Ve výjimečných případech ale obec může vyhláškou tento klid zkrátit nebo zrušit (§ 5 odst. 7 zákona č. 251/2016 Sb.). Podmínku výjimečnosti neporuší ani obec, která výjimku z nočního klidu určí pro 32 nocí za rok.

Navrhli jsme Ústavnímu soudu, aby zrušil vyhlášku obce Píšť, která stanovila 32 výjimek z nočního klidu, a to hlavně pro víkendové noci od dubna do října. Tento počet výjimek jsme již nepovažovali za „výjimečný“.

Ústavní soud návrh zamítl, protože 32 nocí za rok (desetinu) považuje za výjimečný případ. Zkoumal i dodržení ostatních pravidel pro vyhlášku. Podle Ministerstva vnitra takto obce postupují běžně. Více v nálezů Ústavního soudu sp. zn. [Pl. ÚS 44/23](#).

Radili jsme v diskriminačních věcech

Obce nesmějí při pronajímání bytů diskriminovat rodiny s dětmi a samoživitele (5683/2023/VOP)

Obec může uchazeče o nájem bytu žádat, aby prokázal, že má určitý příjem. Pokud se tento příjem zvyšuje s počtem členů domácnosti, musí rozlišovat mezi dospělými a nezaopatřenými dětmi. Jinak žadatele diskriminuje z důvodu pohlaví, kam patří i rodičovství. Jde o nepřímou diskriminaci podle § 3 odst. 1 antidiskriminačního zákona, protože zdánlivě neutrální pravidlo (příjem podle počtu lidí) vede k horšímu zacházení s rodinami s (více) dětmi a samoživiteli.

Stěžovatelka sama pečuje o dvě děti. Požádala o obecní byt. Pravidla městské části umožňují pronajmout byt jen lidem, jejichž příjem dosáhne určité částky podle počtu členů domácnosti. Tato pravidla ale nerozlišují mezi dospělými a nezaopatřenými dětmi. Stěžovatelka jako samoživitelka dvou dětí takto určený příjem nemá, proto nezískala nájem obecního bytu. Přestože již nyní platí vyšší nájem, než by měla v obecním bytě.

Městské části jsme vysvětlili, že svými pravidly pro nájem bytů nepřímo diskriminuje stěžovatelku i ostatní žadatele v podobné situaci. Doporučili jsme jí, aby každou žádost o byt posoudila jednotlivě a porovnála příjmy rodiny s náklady na bydlení v konkrétním obecním bytě. Do příjmů rodiny musí započítat i dávky na bydlení, které žadatel má nebo může dostat.

Diskriminací může být i přidělení méně odborné a proto hůře placené práce (sp. zn. 4550/2023/VOP)

Zaměstnanec, který se vrací po rodičovské dovolené nebo navazujícím neplaceném volnu kvůli nezbytné péči o dítě, musí zaměstnavatel zařadit na stejné nebo rovnocenné pracovní místo (podle pracovní náplně) se stejnými nebo lepšími pracovními podmínkami (pracovní režim, flexibilita práce, výše mzdy/platu, benefity). Pokud ho zařadí na jiné místo nebo mu dá horší pracovní podmínky, jde o méně příznivé zacházení, tedy o diskriminaci kvůli pohlaví (zahrnuje i rodičovství).

Stěžovatelka se vracela do práce po mateřské a rodičovské dovolené a navazujícím neplaceném volnu kvůli tomu, že její dítě nepřijali do školky. Zaměstnavatel ji chtěl zařadit na pracovní místo, na kterém by vykonávala podstatně méně kvalifikovanou práci. Obávala se proto i snížení platu. Se zaměstnavatelem se pak dohodla na skončení pracovního poměru.

Zaměstnavateli jsme vysvětlili, že stěžovatelku diskriminoval. Stěžovatelka by nyní u soudu mohla žádat omluvu a finanční zadostiučinění za diskriminaci. Zaměstnavatel s našimi závěry nesouhlasí.

Neslyšící člověk dostal IT kurz zdarma jako náhradu za diskriminaci (5791/2023/VOP)

Vzdělávací společnost poskytující rekvalifikační kurzy musí neslyšícímu zájemci zajistit převod mluveného slova do textu pomocí online přepisu, pokud to pro ni není nepřiměřeně zatěžující (§ 3 odst. 2 antidiskriminačního zákona).

Vzdělávací společnost odmítla účast neslyšícího člověka na IT rekvalifikačním kurzu, protože potřeboval online přepis. Ten podle společnosti nebylo možné zajistit.

- Přepisovatel by nezvládl odborné a anglické výrazy IT výkladu.
- Přepis by nebyl úplný kvůli občasným výpadkům internetu v učebně.
- Společnost by se musela nákladně chránit před neoprávněným šířením přepisu (speciální smlouvou navrženou advokátní kanceláří).

Oslovili jsme organizace, které se zabývají přepisem pro neslyšící. Ty mají zkušenosti s IT výkladem a výpadky internetu jsou podle nich řešitelné. Finanční náklady smluv jsme vyhodnotili jako únosné. Shledali jsme, že společnost neslyšícího zájemce diskriminovala. Společnost se omluvila a nabídla mu přístup k online IT kurzu v hodnotě 25 000 Kč zcela zdarma. Kurz také na vlastní náklady otituluje, aby byl přístupný i dalším lidem s postižením.

Pomohli jsme učitelce, která čelila diskriminaci v zaměstnání (sp. zn. 4842/2023/VOP)

Pokud se zaměstnanec brání proti jednání, které vnímá jako diskriminující, dopustí se zaměstnavatel pronásledování (§ 4 odst. 3 zákona č. 198/2009 Sb.), pokud ho za to jakkoli formálně či neformálně postihne.

Učitelka na základní škole se ohradila proti sexuálnímu obtěžování ze strany ředitele školy. Sexuální obtěžování se neprokázalo, ale ředitel potom začal stěžovatelku různě znevýhodňovat (např. snížením odměn a odvoláním z funkce zástupkyně ředitele). Současně ve škole panovala nepřátelská atmosféra vůči starším zaměstnankyním, což nepříznivě dopadlo i na stěžovatelku.

Shledali jsme, že ředitel školy stěžovatelku diskriminoval. Když se bránila jeho chování, reagoval odvetnými opatřeními. Tím se dopustil pronásledování z důvodu pohlaví. Vytvářením nepřátelského prostředí na pracovišti pak stěžovatelku obtěžoval z důvodu věku.

Navštěvujeme zařízení

Už od roku 2006 jsme národním preventivním mechanismem – chráníme lidi před špatným zacházením. Proto navštěvujeme zařízení, kde jsou lidé omezení na svobodě nebo závislí na poskytované péči. Jedná se například o věznice, dětské domovy nebo domovy pro seniory. Od roku 2018 rovněž sledujeme, jak Česká republika naplňuje práva lidí s postižením podle Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením. Proto navštěvujeme také zařízení, kde jsou lidé se zdravotním postižením.

V květnu 2024 jsme uskutečnili návštěvu Výchovného ústavu Husův domov ve Dvoře Králové nad Labem. V červnu 2024 proběhly dvě návštěvy. A to Vazební věznice Praha Ruzyně (objekt Velké Přílepy) a neregistrovaného zařízení sociálních služeb Hotel Schindlerův Háj ve Svitavách.

V květnu 2024 jsme také sledovali trest vyhoštění z Vazební věznice Praha Ruzyně na Letiště Václava Havla v Praze.

Představujeme doporučení po návštěvách kojeneckých ústavů. (36/2024/OZP/PH)

Navštívili jsme zařízení DD3 (tzv. kojenecké ústavy), abychom zjistili, jaká jsou v nich podmínky a kvalita péče. Také jsme zjišťovali, jak se připravují na blížící se zákaz umístování malých dětí do ústavů (od 1. ledna 2025 a od roku 2028 pro děti mladší 7 let). Poslanecká sněmovna také letos v květnu schválila definitivní zrušení těchto zařízení.

Navštívili jsme 5 z celkového počtu 23 zařízení. Vybrali jsme je náhodně tak, aby byly zastoupeny různé regiony, zřizovatelé (dva kraje, dvě města a Ministerstvo zdravotnictví) a velikosti zařízení. V době návštěv v nich pobývalo celkem 170 dětí.

Co jsme zjistili?

- Většina dětí v zařízeních (dvě třetiny) je starší 3 let. Každé desáté dítě je dokonce starší 10 let.
- Mnoho dětí je v zařízeních ze sociálních důvodů, ne kvůli potřebě lůžkové zdravotní péče. Polovinu dětí tvoří Romové a mnoho z nich jsou sourozenecké skupiny.
- Většina dětí je v zařízeních dlouhodobě. Více než čtvrtina dětí zde žije dokonce déle než tři roky.
- Většinu dětí umístily do zařízení soudy, jen menšina dětí tam pobývala na základě smlouvy s rodičem.
- Soudy většinou nezkoumaly, jestli dítě potřebuje lůžkovou zdravotní péči.
- Prostředí v zařízeních často nepřipomíná rodinné prostředí a neodpovídá potřebám dětí (např. průchozí pokoje, velký počet lůžek a celkově nedostatek soukromí).
- Většina navštívených zařízení neměla jasný transformační plán (proměny zařízení směrem k poskytování péče v přirozeném prostředí) a nebyla připravena na změny, které přinese nová právní úprava. I tak přijímají další děti.
- U řady dětí dosud není zřejmé, kdo jim v případě zrušení kojeneckých ústavů zajistí péči.

Co doporučujeme?

- Ministerstvo zdravotnictví by mělo předložit právní úpravu center komplexní péče, která dětem zajistí vhodné podmínky a sociální služby, které potřebují.
- Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) by mělo předložit komplexní reformu péče o ohrožené děti.
- Zřizovatelé by měli zařízení vhodně transformovat na typ služeb, které jsou potřeba v regionu.
- MPSV a krajské úřady by měly ve spolupráci s OSPOD sledovat, kam budou děti ze stávajících zařízení přecházet, a poskytovat OSPOD metodickou podporu.
- Stát by měl posílit podporu rodin a rozvíjet komunitní a terénní služby tak, aby všechny děti, včetně dětí s postižením, mohly zůstat doma.
- MPSV a krajské úřady by měly usilovat o zvyšování počtu pěstounů a poskytnout jim náležitou podporu.

Někteří lidé s postižením potřebují pomoc, aby mohli hlasovat ve volbách ([desatero](#))

Lidé s postižením mohou volit stejně jako ostatní, ledaže je v tom omezil soud. Někdy potřebují pomoc, například aby získali informace o volbách, dostali se do volební místnosti, využili přenosnou volební urnu, nebo hlasovali (upravili volební lístek, vložili ho do obálky a tu do urny).

Již dříve jsme zjistili, že takovou podporu nedostávají klienti některých domovů pro osoby se zdravotním postižením ([OZP/28/2019](#)).

Proto jsme později vydali pro tato zařízení doporučení ([OZP/32/2020](#)) a nyní jsme pro ně připravili také praktický návod ([desatero](#)).

Zkoumali jsme

Ministři pro svá rozhodnutí potřebují dobrá doporučení (sp. zn. [20/2022/SZD](#))

Když ministr rozhoduje o rozkladu (obdoba odvolání) proti rozhodnutí ministerstva, dostane k případu doporučení rozkladové komise. Tato doporučení jsou lepší, pokud má komise správné členy a její jednání se řídí dobrými pravidly.

Zkoumali jsme činnost rozkladových komisí na ministerstvech i jejich jednacích řády. Zjistili jsme, že některé komise porušují pravidla nebo se řídí nesprávným nebo nedostatečným jednacím řádem ([souhrn poznatků](#) a [přehled obsahu jednacích řádů](#)).

Proto jsme [doporučili](#), aby ministerstva například:

- zveřejnila seznam členů rozkladové komise na svém webu,
- členům rozkladové komise poskytla co nejvíce podkladů k posouzení případu (ideálně kopii celého spisu),
- zrušila pravidlo, že při rovnosti hlasů všech členů komise rozhoduje hlas předsedy,
- určila podmínky, za nichž se zasedání rozkladové komise mohou účastnit další lidé, kteří by mohli ovlivnit závěry komise.